

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 161

гр. Варна, 05.03.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в закрито заседание на пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Георги Йовчев

Членове: Дарина Ст. Маркова
Даниела Д. Томова

като разгледа докладваното от Дарина Ст. Маркова Въззивно търговско дело № 20243001000005 по описа за 2024 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е въззивно, образувано по жалба на „Аурига България“ ЕООД със седалище гр.Варна срещу решение № 458 от 30.10.2023г. постановено по Търг.Дело № 472/22г. по описа на Окръжен съд - Варна, с което съдът е отхвърлил предявените от дружеството срещу „Елмон Пропъртис“ ЕАД със седалище гр.Варна осъдителни иски с правно основание чл.284 ал.1 от ЗЗД вр.чл.79 ал.1 пр.1 от ЗЗД за сумата 76 658.27лв., претендирана като неплатено възнаграждение по договор за поръчка № ЕЛ-АУ-01 от 06.11.2018г. по фактура № 1 от 03.06.2019г., предявен като частичен и за сумата от 23 341.73лв., претендирана като обезщетение за забава върху претендираната с иска главница от 76 658.27лв. за периода от 10.06.2019г. до 10.06.2022г., предявен като частичен.

Твърди че обжалваното решение е неправилно и необосновано, постановено в нарушение на съществени процесуални правила и материално-правни норми. Твърди че съдът не е взел под внимание всички наведени твърдения в исковата молба и събраните писмени и гласни доказателства, не ги е ценил в съвкупност, а други е интерпретирал превратно, като в резултат е стигнал до непълно, а оттам и неправилно очертан предмет на иска и непълно изясняване на фактическата обстановка.

Сочи че съдът е приел, че предмет на иска е единствено неизпълнението по договор за поръчка от 06.11.2018г., като не е обсъдил и останалите,

посочени в исковата молба факти и обстоятелства, сочещи на трайни отношения между физическите лица С.М.Г., Ж.Д.Ж. и М.И.К. и техни дружества, както и постигнатите от тях съглашения. Твърди че съдът неправилно е елиминирал всички доказателства, установяващи че договорът за поръчка е част от инвестиционните намерения на страните по него, обективирани в други писмени доказателства. Твърди че неправилно съдът не е кредитирал показанията на свидетеля М.К., без да е изложил мотиви за това. Твърди че дадените от свидетеля показания са в пълен синхрон със събраните по делото доказателства, същите са пълни, непротиворечиви и ясни и обясняват и допълват представените с исковата молба доказателства.

Твърди че неправилно съдът е игнорирал твърденията в исковата молба, че между трите физически лица е налице споразумение за реализиране на инвестиционно намерение, като във въззивната жалба описва договорените между тях стъпки в изпълнение на това споразумение. Излага че ответното дружество е регистрирано именно в изпълнение на това споразумение, както и че договорът за поръчка е сключен също в изпълнение на това споразумение. Сочи че към момента на сключване на договора за поръчка едноличен собственик на капитала на „Аурига България“ ЕАД е било дружеството „Аурига Секюритис“, панамско дружество, собственост на К.. Оспорва извода на съда, че липсват доказателства, К. да е собственик на „Аурига Секюритис“. Пзовава се на представените по делото декларация по чл.63 ал.4 от ЗМИП, заявена за вписване в търговския регистър на 31.05.2019г., макар и по заявлението да е постановен отказ. Твърди че съдът неправилно е пренебрегнал и доказателствената сила на издадено в полза на К. пълномощно от доверителя по договора за поръчка. Твърди че съдът не му е указал с доклада че негова е доказателствената тежест да установи че К. е собственик на „Аурига България“ ЕООД, съответно че не сочи доказателства в тази насока.

На следващо място твърди, че съдът не е коментирал валидността на протокола за приемане на свършената работа, като твърди че този протокол не е оспорен по реда на чл.193 от ГПК и удостоверява неблагоприятни за ответника факти. Сочи че неправилно съдът е заключил, че констатациите по този протокол са оборени от събраните по делото доказателства. Твърди че този протокол, подписан от представляващия дружеството е най-важното доказателство за свършената от него работа в изпълнение на договора. Излага

че понеже договорът за поръчка се изразява в извършването на фактически и правни действия, резултатът от които следва да настъпи направо в патримониума на ответника с настъпването на желания с договора резултат и приемане на работата от ответника не е необходимо каквото и да е доказване на извършените правни и фактически действия от конкретни физически лица, защото договорът е изпълнен.

Твърди че съдът е изключил от преценката си събраните доказателства от които се установява не само съглашението, но и извършването на фактически и правни действия както от свидетеля К., така и от ангажирани от „Аурига България“ ЕООД лица. Излага, че като резултат от извършени от него действия в изпълнение на договора за поръчка, които подробно описва във въззивната жалба, като сочи и доказателства на които се позовава, е осигурено придобиването на имота от ответното дружество при условия и цена, така както е договорено. Соци че ответното дружество не е възразявало срещу извършването на действията и е заплащало необходими разходи.

Моли съда да отмени обжалваното първоинстанционно решение и вместо него да постанови друго, с което предявените от него искове да бъдат уважени изцяло, ведно с направените по делото разноски.

Въззиваемата страна „Елмон Пропъртис“ ЕАД със седалище гр.Варна, в депозиран в срока по чл.263 ал.1 от ГПК писмен отговор, изразява становище за неоснователност на подадената жалба и моли съда да потвърди обжалваното решение. Претендира направените за въззивно обжалване разноски.

По оплакването срещу доклада по делото:

Във въззивната жалба се твърди че съдът неправилно е очертал предмета на делото и от там неправилно е разпределил доказателствената тежест между страните. Съставът на въззивния съд намира оплакването за неоснователно. Предявеният осъдителен иск е за сума, претендирана като незаплатено възнаграждение по договор за поръчка между страните от 06.11.2018г., като в този смисъл са както твърденията в исковата молба, така и петитума. Такава е и дадената от първоинстанционния съд квалификация в доклада по делото. Не се констатира и неправилно разпределена доказателствена тежест или пропуск на задължението на съда да укаже в доклада за кои твърдени от тях факти не се сочат доказателства. Оплакването,

че едва с решенето съдът е посочил че не се сочат доказателства за това, че М.К. никога не е бил собственик на „Аурига България“ ЕООД е неоснователно. Напротив в доклада по делото съдът е посочил, че ищецът не сочи доказателства, че ответникът е упълномощил К. в качеството му на едноличен собственик на капитала на „Аурига България“ ЕООД. На следващо място съдът е обсъдил представеното от ищеца и налично по партидата на дружеството писмено доказателство – декларация по чл.63 от ЗМСИП. С оглед на така изложеното, съдът намира, че не се налага допълване на доклада по делото, промяната на правната квалификация на предявения иск, съответно и ново разпределение на доказателствената тежест и допускане на събиране на нови доказателства.

По исканията за доказателствата:

С въззивната жалба е направено искане за приемане на всички доказателствата по делото, представени от него и изключени от първата инстанция. Първоинстанционният съд, както в определението по чл.374 от ГПК, така и в съдебно заседание е оставил без уважение множество искания на ищеца по събиране на доказателства. Поради което и следва да бъде дадена възможност на въззивника в едноседмичен срок от получаване от настоящето определение да посочи кои конкретно доказателствени искания, направени своевременно пред първата инстанция и неуважени от нея, поддържа да бъдат допуснати от въззивния съд.

Към настоящия момент съставът на съда намира за необходимо да отлежи с настоящото определение на първо място, че всички, писмени документи, във връзка със заявени вписвания в търговския регистър по партидите на страните по делото са достъпни на сайта на търговския регистър и фактите, основани на тях, са служебно известни на съда и не се нуждаят от доказване.

На следващо място съставът на въззивния съд намира изложените твърдения в исковата молба и представени доказателства във връзка с това, че процесният договор е част от трайни отношения между три физически лица за реализиране на общи инвестиционни проекти за относимо към сключения между страните договор за поръчка, поради което и допустими доказателства във връзка с това могат да бъдат допуснати по делото.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на въззивника „Аурига България“ ЕООД в едноседмичен срок от получаване на препис от настоящето определение с писмена молба с препис да уточни изрично кои конкретни доказателствени искания, направени своевременно пред първата инстанция и неуважени от нея, поддържа да бъдат допуснати от въззивния съд.

След уточненията на въззивника по конкретните искания, съдът ще се произнесе в открито съдебно заседание.

УКАЗВА на страните, че всички факти досежно подадени заявления и извършени вписвания и обявявания по партидите на двете страни в търговския регистър са служебно известни на страните и писмени доказателства, налични по партидите не следва да се представят.

НАСРОЧВА съдебно заседание на 24.04.2024г. от 14.30 часа, за която дата и час да се призоват страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____